

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. LIMITED z siedzibą w R.

przeciwko A. K. i P. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 marca 2018 r., sygn. akt V ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny

skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący powołali we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. wskazując, że w sprawie występuje zagadnienie prawne:

„- czy w sytuacji, w której zobowiązanie jest wyrażone w walucie obcej i ma być w tej walucie spełnione, to czy wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia tej sumy w walucie polskiej, a jeśli tak, to kurs z jakiej daty należy przyjąć”. Wskazywali również na rozbieżność w orzecznictwie Sądu Najwyższego przy rozstrzygnięciu tożsamego zagadnienia.

W ocenie skarżących skarga jest także oczywiście uzasadniona z uwagi na nieuwzględnienie przez sąd pozorności umowy, a także ze względu na błędy rachunkowe w zaskarżonym orzeczeniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący formułując zagadnienie prawne nie przedstawili własnej argumentacji jurystycznej dla uzasadnienia stanowiska, że w poprzednim stanie prawnym (z uwagi na okoliczności sprawy) zobowiązanie wyrażone w walucie obcej powinno być dochodzone w tej walucie. Okoliczność, że wówczas stanowisko Sądu Najwyższego w tej materii nie było jednolite nie stanowi wystarczającego argumentu dla przyjęcia, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tym bardziej, że każde ze stanowisk Sądu Najwyższego jest przekonująco uzasadnione. Opowiedzenie się przez sądy orzekające w sprawie za jedną tych linii orzeczniczych nie wskazuje, aby istniała ponowna potrzeba rozważania tego zagadnienia.

Odwołanie się przez skarżących do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, ponieważ, ich zdaniem, umowa pożyczki była pozorna,

wymaga podkreślenia, że zagadnienie pozorności umowy to sfera faktów. Te zaś w postępowaniu kasacyjnym nie podlegają badaniu, a stan faktyczny ustalony przez sąd jest dla Sądu Najwyższego wiążący (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Konstruowanie zatem twierdzeń o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej z odwołaniem się do sfery faktów jest w równym stopniu niedopuszczalne jak konstruowanie podstaw skargi przez podnoszenie zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. i w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).